

A je to tady. Za celých 140 let se to nestalo a nikdo to nečekal, ale prostě je to tak. Nikdo nám nic kolem klubu nerozkopal, plato nevzala velká voda, (to pak vypadá takhle nějak),

lodě jsou v pořádku a přesto nemůžeme na vodě trénovat. Prostě přišel rok 2020. Pravda, začátek jsme si ještě užili, netušíc, co nás čeká.

V lednu se tedy ještě konal tradiční soukromý **veslařský ples**. O něm jsem se zatím nezmínila, ale společenská stránka ke klubu patří neodmyslitelně, a to již od dob hodně hodně minulých. Důkazem budiž tento taneční pořádek z roku 1913. V novodobé historii již drahně let zajišťuje organizaci plesu Pavlína Plaskurová ve spolupráci s výborem KVM. Pavlína domlouvá prostory na zámku Mělník, domlouvá hosta večera, zajišťuje distribuci místenek, výzdobu, dohlíží nad tombolou, domlouvá termín s kapelou Dance Band, kde hraje a zpívá náš místopředseda Pavel Štyler. Je úžasná a ples se vždy, především díky jí, vydaří. Má náš obdiv.

Plesová pracovní skupina: zleva Pavel Štyler, celý v bílém je Miloš, manžel Pavlína Plaskurové, která je celá v modrém, vedle ní Jirka Kletečka, Zdeněk Krejza s manželkou Bohdanou, poslední je Franta Martínek ml., po jeho pravici stojí přítelkyně Honzy Tislického, který sedí před ní a vedle něj další pomocník z řad veslařské mládeže.

Jako host plesu přijel na Mělník zazpívat i Josef Laufer. Po jeho pravé ruce stojí Pavlína a po levé předseda KVM 1881 Jakub Kulhánek

Foto dole : Před oknem sedí Dana Grudová s manželem a vedle něj Vlád'a Šnajdr se svou chotí. Zády k nám sedí Vašek Bůžek. Tedy jak vidno, stůl veteránů / masters veslařů.

Krásné prostory zámku máme k dispozici díky vstřícnosti pana Jiřího Lobkowicze a tak si zde také můžeme vždy zavzpomínat na jeho předka – Jiřího Christiana Lobkowicze, který byl také velkým mecenášem, ale zároveň i členem a veslařem KVM. Jak jsme již psali ve

vzpomínkách pana Jaroslava Anděla/Jímy.

Tak to jsme se zaradovali na plese, a dokonce ještě jsme ještě stačili absolvovat běžkařské soustředění na horách s novějším autobusem. Tenhle starší už nebyl tak spolehlivý.

Ale hlavně jsme ještě stihli ocenění sportovců za minulý rok. A k naší velké radosti, protože ona si to opravdu zaslouží, byla také oceněna nejlepší trenérka Mělnicka - a toto ocenění získala Martina Martincová.

A samozřejmě, když jsou dobří trenéři, bývají i dobří sportovci. Takže i letos si ocenění za sportovní výkony odnesly veslařky KVM 1881. Tentokrát to vezmeme zprava, kde stojí Natálie Odstrčilová, vedle ní Zuzana Kulíková a vedle Martiny Martinové je oceněná René Nováková.

I když se tedy nedalo moc veslovat ani závodit na vodě, a i když už to nějak šlo, tak vše komplikovala karanténa nebo samotné onemocnění covidem, přesto i v tomto roce je čím se chlubit. Teď zase trochu přeskočím trenažery, které se stihly odjet ještě před karanténou a zmíním:

Mistrovství republiky, které se pro změnu jelo až na podzim.

1.místo 2x dky Alena Daňková, René Nováková
3.místo 2- ženy Zuzana Valsová, Pavla Hájková

Dorostenecká regata v rakouském Villachu – nominace pro Rendu Novákovou

1.místo 4x- dky (dorostenecké repre družstvo)

1.místo 2x dky (dorostenecké repre družstvo)

2.místo 2x dky (dorostenecké repre družstvo)

Veslaře trénovali Martina Martincová s Michalem Truksou a Vítkem Novotným, Zdeněk Krejza, Jan Tislický a Jirka Malecký.

V únoru tedy proběhly závody na trenažerech, ale v tomto roce bylo jinak úplně vše. V Praze se jelo Mistrovství Evropy na trenažerech, které zároveň ale bylo i Mistrovstvím republiky pro rok 2020.

Na těchto závodech byli naši nejúspěšnější kategorií veteráni/Masters a tak je nyní příležitost se o této kategorii podrobněji rozepsat. Něco již bylo zmíněno, ale tato silná kategorie si zaslouží víc povídání.

Za socialismu se u nás rozvíjeli jen mladí sportovci, a že by se mohlo podporovat i tehdy, ještě veteránské (název Masters až později) veslování, o tom nebylo v Československu moc ponětí. Pár závodů se občas někde jelo, pokud si dobře pamatuji i na Primátorkách se jela někdy 8+ VET, ale pozor, jen pánové.

Když jsem já osobně skončila se závodním veslováním, bylo velkou událostí, že se v Praze pořádala v roce 1983 FISA World rowing regata, tedy neoficiální veteránské mistrovství světa. Pak jsem se začala často účastnit veslařských zájezdů právě na veteránské závody, které se hojně jezdily u našich západních sousedů. Protože nepřátelští sousedé měli vždy radost, když jsme na závody přijeli i my, z poza opony, tak k nám byli velmi vstřícní, starali se o nás, nechali nás přespat v tělocvičně nebo v loděnici. Oni měli zájem, aby vesloval celý svět, aby se dál všichni veslaři na veteránských závodech ve sportovním duchu setkávali. Byla tam vždy velmi srdečná atmosféra a musím říci, že se daleko více dbalo i na společenskou stránku závodů. Nedílnou součástí každých těchto závodů byla večerní veslařská párty, kam jsme si vždy vozili kostýmy, šaty, saka, prostě párty bývaly opravdu reprezentativní. Časem se tato stránka závodů trochu vytratila. Ne úplně, ale rozhodně není již tak reprezentativní jako bývala. Nicméně, o to více se náruživě sportuje. A opravdu do vysokého věku, když zdraví dovolí.

Tady vzpomenu mé dva nejsilnější zážitky z veteránských závodů. Ve Vídni, někdy v roce 1990, kdy opravdu ještě nebylo tak běžné, že by závodili veslaři kolem 90 let, se jely skify této kategorie. Když závodníci důstojně dojížděli závod do cíle, posledních sto metrů všichni ostatní fandící závodníci a diváci vstali a celou dobu jim tleskali.

A druhý zážitek mám z Poznaně, která se jela v roce 2011, tehdy Japonsko silně zasáhlo zemětřesení a tsunami a následně se zvedla ohromná vlna humanitární pomoci z celého světa. Během závodů chodili Japonští veslaři mlčky po břehu s velkým transparentem, na kterém bylo napsáno "Thank you". Musím říct, že mám slzy v očích i teď, když to píšu. Byl to silný zážitek.

Takže po revoluci se u nás i tato část veslařského sportu opravdu rozvinula a věřím, že ku prospěchu veslařských oddílů. Veteráni/Masters si startovné na mezinárodních závodech hradí sami, většinou i dopravu, nemluvě o ubytování a stravě. Přitom v klubu často i trénují mládežnické kategorie, pracují ve výboru oddílů, pomáhají spravovat lodní materiál a vůbec přikládají ruku k dílu, kde je potřeba. A k tomu všemu navíc jsou ve svých kategoriích velmi úspěšnými závodníky, a mnozí i nejlepší na světových regatách.

A jedny z těch nejlepších máme u nás v KVM 1881.

A teď se zase vrátíme k tomu Mistrovství Evropy na trenažerech.

1.místo v kategorii čtyřek mix 40-48 let získali : Pavla Hájková, Jiří Malecký, Rudolf Hradecký (+společenství Smíchov).

2.místo Jan Píro kategorie, kategorie nad 70 let

2.místo Vladimír Šnajdr, kategorie nad 70 let

Masters jsou tak dobří, že někteří mladší závodí i na závodech seniorských, včetně MČR, o čemž svědčí v tomto roce 2020- 3.místo na 2- Zuzky Valsové a Pavly Hájkové.

Pravidelně se veslaři Masters zúčastňují Mistrovství ČR Masters, které se jezdí v Třeboni, poslední roky i s mezinárodní účastí. Každý závodník soutěží ve své věkové kategorii. Od kategorie označené písmenem „A“ od 27 let, až po kategorii označenou písmenem „J“ tj. 80 let a více. Medaili získá vždy vítěz v každé kategorii.

V těchto kategoriích se tedy závodí i na těch neoficiálních Mistrovství světa /FISA Masters a mělničtí vozí z těchto závodů medaile z celého světa.

Starty mělnických na FISA World rowing regata/Masters

2019 Velence, 2018 Sarasota, 2017 Bled, 2016 Copenhagen, 2013 Varese, 2012 Duisburg,

2011 Poznaň, 2010 St.Catherine's, 2009 Vienna, 2007 Zagreb, 2003 Vichy, 2002

Praha/Račice, 2000 Hazenwinkel, 1996 Velence, 1994 Groningen, 1993 Vienna, 1990

Viareggio, 1989 Vichy, 1986 Bled, 1983 Praha

V tomto roce se bohužel kvůli covidu nemohly závody konat. Byly zrušeny, a to dokonce 2 roky po sobě, v Otensheimu.

Měřit však úspěšnost u kategorie Masters jen medailemi, to není moc přesné, i když je to určitě nezanedbatelný ukazatel a vítězství potěší vždy. Na rovinu, pokud se ale dá dohromady posádka kategorie „I“, nebo snad „J“, tak tady se cení i to, že si veslaři a veslařky zachovávají sportovní kondici a jsou vzorem mladým závodníkům. Prostě veslovat se dá v každém věku. A mezi ty naše nejvytrvalejší a nejúspěšnější patří za minulé období- od posledních oslav- celá plejáda závodníků.

V žebříčku TOP10 Masters veslařů a veslařek v ČR se v posledních letech pravidelně objevují Zuzana Valsová, Pavla Hájková, Jiří Malecký (tito 3 často dokonce na stupíncích vítězů žebříčku), Rudolf Hradecký, Aleš Jakoubek, Jana Jakoubková, Martina Martincová, Miloslav Sojka, Josef Vondrouš, Vladimír Šnajdr, Eva Hobíková, Dana Grudová, Alena Herinková, Petra Vránek Miřatská, Jarmila Plecítá, Terežka Andrlová, Jarda Polák, Franta Martínek, Radek Andrle, Zdeněk Krejza, Bohdana Thomasová, Šárka Dušková, Honza Píro, Jan Krejza, Helena Krejzová, Roman Novotný, Vlasta Vavřínová, Václav Bůžek. Některé už zdraví zradilo, takže už třeba v dalších letech závodit nebudou moci, ale noví zase přibývají.

A tady je trochu statistiky, myslím, že úctyhodné. V roce 2018 dokázala Zuzka Valsová st. zvítězit na Euro Masters v Mnichově 5x a stala se tak nejúspěšnější závodnicí z celé ČR. Ostatní závodníci ovšem také nelenili o čemž svědčí těchto pár čísel:

ženy Masters

v roce 2020 startů 27 (18 prvních, 6 druhých a 2 třetí místa)

v roce 2019 startů 85 (55 prvních, 13 druhých a 7 třetích míst)

v roce 2018 startů 70 (40 prvních, 20 druhých a 8 třetích míst)

v roce 2017 startů 56 (29 prvních, 15 druhých a 5 třetích míst)

Osma žen Pavla Hájková, Eva Hobíková, Jana Jakoubková, Martina Martincová, Bohdana Thomasová, Jana Vajnerová, Dana Grudová a Dáša Zbořilová

muži Masters

v roce 2020 startů 21 (15 prvních, 3 druhá a 3 třetí místa)

v roce 2019 startů 97 (57 prvních, 22 druhých a 10 třetích míst)

v roce 2018 startů 82 (49 prvních, 20 druhých a 8 třetích míst)

v roce 2017 startů 65 (32 prvních, 15 druhých a 7 třetích míst)

Mělničtí veteráni/Masters se pravidelně zúčastňují také pražských Primátorek. Dámy většinou zvládnou sestavit čistou oddílovou loď a jsou častými vítězkami své kategorie. Pánové mají přeci jen vyšší věkový průměr a tady se již ze zdravotních důvodů posádka sestavit nepodařila. Přesto pánové jezdí společensví s moravskými veslaři a také se jim daří vítězit. Níže jsou fotky starších dat, nicméně jsou to čisté mělnické posádky.

A tady sestava pánů ještě v plné síle. Míla Sojka, Pepa Vondrouš, Radek Andrlé, Franta Martínek, Jarda Polák Vlád'a Šnajdr, Vašek Bůžek a Jirka Šantín.

Níže jsou na fotce od leva Míla Sojka, Radek Andrlé, Franta Martínek, Jarda Polák, dole sedí Jirka Šantín, Pepa Vondrouš, Vašek Bůžek, Bohemians Vašek Zoubek a Vlád'a Šnajdr.

Mladší veteráni Ruda Hradecký vlevo, Jirka Malecký napravo, samozřejmě s medailí.

Honza Krejza na skifu v Třeboni. Bez medaile přesto s radostí ☺

A dole na fotce pro změnu zase ženy VET, od leva Pavla Hájková, Zuzka Valsová, Martina Martincová, Jana Jakoubková, společenství Ústí n.L. Lenka Pavlovská, Eva Hobíková, Dana Grudová, Bohdana Thomasová, kormidelnice Petra Vránek Miřatská – a je úplně jasné, že na kormidle jel i dnes už tříletý Honzík Vránek. ☺

A zde jsou s medailemi a vítězným koláčem z Litoměřic Míla Sojka a Pepa Vondrouš

Aleš Jakoubek, nahoře Ruda Hradecký – vyhrávání baví vždycky

Na obrázku níže Honza Píro vítěz závodu na trenažérech ve své kategorii.

A ještě níže, stejně tak úspěšný Roman Novotný

2020 European Rowing Indoor Championships

Prague, Czech Republic

Sestavila a zapsala Alena Herinková za výrazné technické podpory Honzy Krejzy a ostatních, kteří mě v tom nenechali. Ještě bude pokračování, tak nezapomeňte sledovat naše stránky kvm1881.cz